

gige er motiveret og indstillet på at indgå i behandlingen.

Det tegner også til, at vi kan få en meget konstruktiv udvalgsbehandling i forhold til de enkelte hængepartier, som høringen har vist os.

Man kan sige, at det i den sammenhæng selvfølgelig er ligegyldigt, hvem der har ejerskab til ideen, men jeg synes, det er meget vigtigt her på det sociale område netop også at bide mærke i, at de konstruktive forhandlinger, vi har haft i satspuljekredsen i årene, der er gået forud, faktisk kan medføre positivt gennembrud også på lovgivningsområdet.

I Det Radikale Venstre bider vi især mærke i, at det her faktisk er et forslag, som har til hensigt at mindske afhængigheden med det mål helt at sikre en uafhængighed af stoffer, frem for nogle af de forslag, vi ellers får forelagt, som i alt hovedsagelig retter sig mod at lette livet som stofafhængig. Der synes vi, det er helt afgørende at holde fast i at tage ansvar for den mulighed og den adgang, der er til afvænnning, men også tage ansvar for at finansiere det, det faktisk koster.

For det er klart, at det koster penge at gennemføre det her forslag. Det, som jo også heldigvis går som en rød tråd igennem lovforslaget, men også igennem ordførernes bemærkninger er, at vi ønsker, at der er kvalitet i den behandling, som bliver tilbudt, at det er ordentligt, at det er noget, man kan stå inde for, at det har det reelle mål at sikre uafhængighed af stofferne.

Dermed jo også sagt, at vi synes, det er helt oplagt, at man følger, hvordan amter og kommuner faktisk udmønter den her valgfrihed, sådan at man sikrer, at de stofafhængige får muligheder for reelt at blive stoffri.

Det andet, som er helt afgørende, er, at man sikrer, at der er tilstrækkelig mange tilbud, og dermed jo også sagt, at selv om man kan overveje forskellige måder i forhold til prisdannelsen på de private tilbud, vil man også sikre, at der er nok, som er interesseret i at supplere de offentlige tilbud for at blive stoffri.

Det er et område, hvor vi sikrer frit valg for en lille gruppe, som meget ofte overses i den offentlige debat, og hvor vi sikrer aktiv behandling og ikke blot lettelse i en i øvrigt, tror jeg, meget broget hverdag. Derfor går vi meget positivt til det videre, ligesom vi i sagens natur står bag den aftale, som vi lavede sidste år i satspuljeregii i forhold til at gennemføre den her lovgivning.

I forhold til det at følge lovgivningen synes vi, det her er en god lov at henvise til lovovervågning. Det er et enkelt instrument, som man med god ret kan sige rent faktisk allerede er til stede, og så behøver vi ikke at lave ad hoc-følgeordninger.

Under alle omstændigheder kunne man måske nok have ønsket sig, at nogle af de centre, som arbejder på det her område, havde eksisteret i dag, så de kunne bidrage både til lovbehandling og til opfølgningen af lovgivningen. Det er desværre ikke tilfældet som følge af regeringens initiativer på råd- og nævnsområdet, men man kunne i hvert fald ønske sig, at vi i fællesskab kan finde en følgeordning, som gør, at vi kan være sikre på, at den enighed, der er om den her lovgivnings intentioner, faktisk bliver til en virkelighed for de mennesker, som lever i en stofafhængighed i dag, og som gerne vil ud af den.

Line Barfod (EL):

Også Enhedslisten kan støtte forslaget. Som det er kommet frem, er vi mange, der i mange år på mange forskellige måder har arbejdet for, at der skal være mulighed for behandlingstilbud, straks en narkoman, alkoholiker og andre afhængige er motiveret for det. Her er der så 14 dages ventetid, hvilket vi ikke er tilfredse med, men det er selvfølgelig en kraftig forbedring i forhold til situationen i dag.

Kl. 10.45

Vi håber så, at der vil være relevante tilbud til de narkomaner, der ønsker at gå på afvænnning. Desværre har indførelsen af grundtaksmodellen med det bureaukrati og kassetænkning, den fører til, og den meget stramme økonomiaftale, som regeringen og Dansk Folkeparti har lagt ned over amterne, jo ført til, at det ser ud til, at der er nogle behandlingssteder og opholdssteder, der må lukke. Men forhåbentlig lykkes det os at forhindre det, og det kan jo være, at det her kan være et lille skridt i den anden retning.

Problemet med, at man siger, at der skal gå 14 dage – behandlingsgarantien er 14 dage – er jo, at mange stofmisbrugere ikke kan overskue 14 dage. Der er mange aktive stofmisbrugere, der lever i en stresssituation, som hele tiden skal skaffe penge til stoffer, typisk ved kriminalitet eller prostitution, og som ikke har noget socialt netværk. Og der kan 14 dages ventetid altså være det, der gør, at de ikke længere er i stand til at tage imod tilbuddet, når det så kommer. Derfor håber vi, at det kan lykkes at nedbringe ti-